

ΟΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ

Αἱ εἰς τὰ φιλόφθονα καὶ κοινωφελῆ καθιδρύματα προσφοραὶ αἰετοῦ καταδεικνύουσιν εὐγενεῖς διαθέσεις καὶ μέριμναν ὑπὲρ πασχόντων ἀξίαν ἐπαίνου. Αἱ εἰς τὸ πτωχοκομεῖον ὁμῶς γενόμεναι ἐσχάτως προσφοραὶ ἐξετράπησαν τοῦ σκοποῦ διότι ὡς παρετηρήσαμεν πᾶσαι σχεδὸν ἀντικείμενον εἶχον τὸν οἶνον. Ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὅψιν δι' οἱ εἰς τὸ πτωχοκομεῖον δαιτυμένους, οἱ πλείστοι τουλάχιστον, περιήλθον εἰς ἐνδειαν ἐνεκα οὐχὶ σώφρονος βίου, καί τι ἔτι καὶ νῦν τινὲς παρέχουσι πράγματα εἰς τοὺς φύλακας τοῦ πτωχοκομεῖου δραπετεύοντες πρὸς ρόφησιν πότου, νομίζομεν ὅτι θέλει καταδικάζει πᾶσαν προσφορὰν τείνουσαν νὰ διεγείρῃ τὴν ὄρεξιν πρὸς ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἡσυχῳ ἐκείνῳ δικαιήματι ἀναγκαιότητος ἐγκρατείας. Φρονούμεν δὲ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἡ τὰ τοῦ καταστήματος ἐφορῶσα θέλει ῥητῶς γράψῃ ὅρον ἐν τῷ κανονισμῷ τοῦ πτωχοκομεῖου δι' οὗ νὰ ἀποκρούεται πᾶσα προσφορὰ μεθυστικῶν ποτῶν. Ἐὰν διὰ τῆς ἀξίας διακοσίων καὶ ἐπέκεινα ὀκτῶν οἴνου ἡγοράζοντο τοῖς πένησιν ἐνδύματα ἢ ἄλλα ἀναγκαῖα, ἡ εὐεργεσία θὰ ἦτο πλήρης καὶ ἀνταξία τοῦ σκοποῦ πρὸς ὃν ἰδρύθη τὸ κοινωφελὲς τοῦτο ἄσυλον.

ΑΡΚΤΟΥ ΘΗΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΥΤΙΚΑ ΟΡΗ
ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

[Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1.]

Μετὰ μεγίστης εὐκηνσίας οἱ δύο ἄνδρες κατέβησαν τὸ δένδρον, καὶ ὁ Τεσακὲ ἐστάθη κάτωθεν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἀφοῦ προλαβόντως κατεμέτρησεν αὐτὸ, καὶ εἶδεν ὅτι περὶ τοὺς ἑξ ἢ ἐπὶ πόδας ἦτο βαθύ. Εὐθὺς καὶ ὁ Βέρνερ ἐστάθη πλησίον τοῦ ἀμφοτέρου δὲ ἀνυψοῦντες τὰς λαμπάδας των, αἵτινες ἐπέχεον ἀμυδρὸν φῶς ἐθεώρουν περὶ ἑαυτοὺς ποῦ εὗρισκοντο. Ἦτο εἶδος θόλου, ἔχοντος περὶ τοὺς ἐννέα πόδας ὕψος, καὶ δεκαεξ ἕως δεκαοκτὼ πλάτος, δύο δὲ δίοδοι ἔφερον εἰς τὸ ὅρος, ἡ μὲν περὶ τοὺς πέντε πόδας ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

Ὁ Τεσακὲ ἀναρρίχθη εἰς τὴ βοήθειά τοῦ Βέρνερ ἐπὶ τῆς ἄνωθεν δίοδου, καὶ εὐρὼν ἴχνη ἄρκτου καὶ ἄλλων ἀγρίων ζώων, εἶπεν ἐνδοτέρῳ, ἵνα ἴδῃ, ἐὰν οἱ κάτοικοι τοῦ σπηλαίου διέτριβον ἐν τῇ στεγνῇ ἢ ἐν τῇ ὑγρᾷ δίοδῳ. Ὁ Βέρνερ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ μένῃ ἑπισθεν, καθόσον ἄνευ ἄλλης τινὸς βοήθειας, δὲν ἠδύνατο νὰ πλησιάζῃ εἰς τὴν στεγνὴν δίοδον, τὴν μικρὴν ἀπέχουσαν ἄνω τοῦ ἐδάφους, ἐμποδιζόμενος ὑπὸ τοῦ πυροβόλου του, καὶ ἴστατο μέχρι τῶν σφυρῶν εἰς τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, εἰς οὐχὶ πολλὴ εὐάρεστον θέσιν. Ἐπὶ τέλους ἀφοῦ ἀνέμεινεν ἐπὶ πολὺ, καὶ ἤρχισε νὰ τρέμῃ ἀπὸ τοῦ ψύχους, ἐφάνη πάλιν ὁ Τεσακὲ εἰς τὴν ὀπὴν τῆς ἄνωθεν δίοδου, βεβαιώσας αὐτὸν, ὅτι τὸ ἐνδοτέρωρον καθίστατο τόσον στενὸν, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ κατοικήσῃ ζῶον τόσον μέγα, ὡς ἡ ἄρκτος· ἡ γὰρ φίλη μας ἐπομένως πρέπει νὰ ἐξέλεξε τὴν κάτωθεν

καὶ ὑγρὰν δίοδον διὰ νὰ φθάσῃ ἔπειτα εἰς στεγνὸν μέρος ὑψηλότερα.

Ἡ εἰσόδος ὁμῶς πρὸς τὸ κάτωθεν σπηλαῖον ἐφαίνετο φοβερά· διότι, ἂν καὶ ἡ δίοδος ἦτο ὑψηλὴ ἕως εἰκοσι δακτύλους, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ ἐρῇ κατὰ μήκος κάπως ἐν ἀνέσει, ἦτο ὁμῶς πεπληρωμένη ὕδατος μέχρις ἑξ σχεδὸν δακτύλων βάθους, καὶ τὸ σκοτεινὸν ἀνοιγμα ἔχαιεν ἐν φοβερᾷ θέᾳ πρὸ τῶν δύο κυνηγῶν.

«Ἐδῶ μέσα εἶναι ἄρκτος,» εἶπεν ὁ Τεσακὲ ἐπὶ τέλους, λύσας τὴν σιωπὴν, ἀφοῦ ἀμφοτέρου παρετήρησαν τὸ ἀνοιγμα μετὰ περισκέψεως ἐπὶ τινα λεπτὰ— «Ἐδῶ μέσα εἶναι ἄρκτος· ἀλλὰ θὰ διακινδυνεύσῃ ὁ ἀδελφός μου τὴν ζωὴν του διὰ νὰ προσβάλῃ τὸ ζῶον εἰς τὸ ἀπρόσιτον φρούριόν του; Κάμνει ψύχραν, ἢ ἔλαφος ζητεῖ βαλάνους, καὶ ὁ Ῥέδχαμ εἶναι μέγας κυνηγός. Ὁ εὖρη κράας πρὶν ὁ ἥλιος σταθῇ πρὸς ἀνατολάς.»

«Εἶναι ἀληθές, Τεσακὲ,» εἶπεν ὁ Βέρνερ, ῥίπτων ἱσχυρογνώμον βλέμμα πρὸς τὴν ἐπικίνδυνον καὶ ἀποτρόπαιον εἰσόδον· ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα ἐδῶ, καὶ εἶναι πιθανὸν νὰ εὕρωμεν καὶ νὰ φρονεύσωμεν τὴν ἄρκτον μετὰ ποικίλων προφύλαξιν. Ὁ μὲ ἀκολουθήσῃς λοιπὸν, ἐὰν ὑπάγῃ πρῶτος καὶ ἀνοίξῃ δρόμον, ἢ προσμένεις ἐδῶ; διότι πρέπει νὰ τὴν φρονεύσω, καὶ θὰ προσπαθῶ νὰ τὴν φρονεύσω.»

«Ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἄνδρεος, καὶ ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ ἀπόπειραν, ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τὸ πρόσωπόν του, ὅπου καὶ ἂν εὗρεθῇ, θὰ συναντήσῃ τὰ βλέμματα τοῦ Τεσακὲ,» ἀπεκρίθη ὁ Ἰνδός· ὁ δὲ Βέρνερ οὐδὲν ἀποκριθεὶς ἐγονυπέτησεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, παρὰ τὴν ὀπὴν τοῦ σπηλαίου, καὶ προεισήγαγε τὴν λαμπάδα του ἐντός. Οὐδὲν ἄξιον λόγου πρόσκομμα παρουσιάσθη καθ' ὁδόν· κρατῶν δὲ τὸ ῥαβδωτόν του κατὰ μήκος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, δι' ἧς ἐπίσης ἐκράτει καὶ τὸ φῶς, ἐστήριξε τὸ βάρος τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ δεξιῷ ἀγκῶνος, καὶ εἶρε βραδέως ἐντὸς τῆς στενῆς εἰσόδου, παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Τεσακὲ, ὅστις ἠδύνατο νὰ κινῆται ἀνετώτερον, ἐπειδὴ εἶχε παραιτήσῃ τὸ πυροβόλον του.

Ἄν καὶ μόνον ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Βέρνερ ἦσαν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος, ἂν καὶ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ κρατῇ τὸν θώμιγγα τῆς πυριτοθήκης μεταξὺ τῶν ὀδόντων διὰ νὰ μὴ βραχῇ, ἐρρωμένως ὁμῶς καὶ ἀφόβως ἐξηκολούθει τὴν ἐπικίνδυνον ἐκείνην καὶ ἐν τῷ σκότει πορείαν του· ἀφοῦ δὲ ἔρπων διήνυσεν περὶ τὰς τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ὀργυῖας κατὰ τὸν δυσάρεστον τοῦτον τρόπον (κατάβρεκτος, δηλαδὴ καὶ τρέμων ἐκ τοῦ ψύχους), ἐφθάσεν εἰς τὸ στεγνὸν μέρος τοῦ σπηλαίου, ὅπερ ἀπέκλινεν ἄνωθεν καὶ διηρείτο εἰς τρεῖς εὐδιακρίτους κλάδους. Ὁ Τεσακὲ ἦτο πλησίον του, ὅτε οὗτος ἐγερθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν μέρος, καὶ ἀνετινάχθη ὡς κύων τοῦ ὕδατος ἐξεληθὼν· τότε προφυλακτικῶς ὑψώσας τὴν λαμπάδα του, παρετήρησε μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὸ ἀπαλὸν ἔδαφος,